

ОРГАН СОЮЗУ
УКРАЇНОК
АМЕРИКИ

OUR LIFE

OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE UKRAINIAN
NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

РЖ II Ч. 7 ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ЛИПЕНЬ, 1945

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., JULY 1945 VOL. II No. 7

НА ДОПОМОГУ

Наспів урядовий дозвіл

Голова Українського Американського Допомогового Комітету Др. В. Галан одержав для Комітету урядовий дозвіл з Вашингтону вести грошеві збірки до суми 300 тисяч доларів, а збірки одяжі та товарів (медичних, харчів і т. п.) без обмежень. Усе на допомогу Українцям, нещасним жертвам теперішньої війни, де лиш наша поміч буде могла їх досягнути.

Цей дозвіл є найкращим доказом, що урядові американські круги з прихильністю та довірям ставляться до праці Допомогового Комітету. Що тепер скажуть на це наші яничари та агенти Москви, що працюють Допомогового Комітету прискаржували як "акцію допомоги українським фашистам і нацистам"?!

Жіночий провід акції пописався

"Гартфорд Юкрейніен Реліф Коміті" з панями Павлиною Соловечкою, Марією Лукасевич та панною А. Курдина на чолі зібрав на допомогую акцію нашим братам в Європі тисячу сто доларів готівкою, та тисячу двіста фунтів одяжі. На невелику громаду, якою є Гартфорд — вислід дуже гарний.

Зорганізовано Комітет для висилки одяжі

З почину Обеднання Українсько-Американських Організацій Нью Йорку завязався жіночий комітет, який займається висилкою до Європи одяжі, збираної по наших громадах на цілі Допомогового Комітету.

В склад комітету ввійшли пані: П. Бенцаль — голова, С. Галичин і М. Лехтей — місто-голови, М. Близняк — рек. секр., М. Сталена і А. Курляк — кореспонд. секретарки, А. Бодак — касієрка і Е. Піддубчишин та М. Клячко — пресові референтки. Контрольна комісія: Пелешок, Марусевич і Мельник.

У найблищому часі по'являться у нашій пресі точні інструкції комітету, яких треба буде придержуватися при висилці

одяжі до центрального складу в Нью Йорку. Є дуже пожаданим, щоб по усіх наших громадах творилися жіночі комітети, які займалися на місцях збірками одяжі та стояли у зв'язку з жіночим комітетом в Нью Йорку.

Не відкладайте на завтра!

Як слідно з виказів Допомогового Комітету — ще не усі відділи США стали його членами, вплачуючи вкладку на адміністраційний фонд, без якого Комітетови неможливо вести працю.

А хто у доцільність цієї праці ще сумнівається, цему наведемо уривок з листа, який Американський Червоний Хрест що працює в усіх краях Європи поза Советським Союзом, розіслав до наших газет:

"Кілька мільйонів Українців, що були на примусових роботах в Німеччині, найшлися тепер на територіях зайятих Аліянтами. Ті люди живуть у жахливому фізичному і моральному стані. Потреба допомоги для них пекуча — грошіми чи іншими способами. Кожний долар може врятувати життя — зокрема життя дітей, які терплять найбільше.

Обовязок людськості зобов'язує нас поінформувати американських Українців про цю трагічну ситуацію, в якій найшлися мільйони їхніх братів і сестер в Європі.

Виповнім і ми цей обовязок людськості так, як воно личить організації українського жіноцтва в Америці. Хай кожний відділ стане негайно, членом Допомогового Комітету у Філадельфії, а кожний заощаджений та зібраний у організації грош піде через його руки на допомогу нашим рідним в Європі.

УКРАЇНЦІ В КАНАДІЙСЬКИХ ВИБОРАХ

При виборах до парламенту Канади вийшли послами два Українці: Антін Глинка і Федір Зап'ятиний. Вибір третього, В. Данилейка, ще невпевний і зависить від вояцьких голосів.

З ЖІНОЧИХ ДОСЯГІВ

Відзначення Українських Студенток

Високу грошеву нагороду, вартости 1,100.00 дол. дістала панна Стефанія Борис з Філадельфії, студентка Пенсильванської Академії Мистецтв. Ця молода Американка українського роду є одною із семи студенток, які дістали таке цінне призначення за мистецькі таланти та працю. Панна Борис відзначилася у різьбарському мистецтві, а в признану нагороду входить оплата дальшого однорічного навчання в академії і 900 доларів готівкою, призначених на образуочу подорож.

Університет в Виннипегу відзначив золотою медалею панну Маргарету Вівчар, канадійську Українку за успіхи в студіях мистецтва та природничих науках.

Фільмова зірка, почесним доктором

Айрін Дан, популярна фільмова артистка дістала почесний докторат Музичного Каледжу в Чикаго, у якому колись студіювала.

Згаданий каледж існує вже 78. літ, а Айрін Дан є першою жінкою, яка одержала на ньому таке високе відзначення.

Делегатки на Конференції в Сан-Франциско

Між десятками, а може й сотками жінок, які перевинулися крізь конференційні салі та уряди делегацій в ролі секретарок, журналісток, дорадниць чи обсерваторок — вісім жінок виступило в Сан Франціско в офіційному характері делегаток на конференцію. Кожна з цих делегаток відома у своїому краю з научної, політичної чи соціальної праці.

Американська делегатка Вирджинія Гілдерслів є президенткою Бернард каледжу поклавши великі заслуги для піднесення освіти американського жіноцтва. До війни вкладала теж багато праці у Міжнарод-

Американська Мати на 1945. р.

Кожного року установа "Голден Рул Фаундейшен" з осідком в Нью Йорку, проголошує вибір Американської Матері на річний протяг часу. Добиваються цього вибору матері з цілої Америки, які відповідають вимогам, ставленим згаданою установою.

У цьому році вибір припав пані Гарпер Сиблей з Рачестер, Н. Й., яка між 48-ома матерями, вибраними по одній з кожного стейту, добула перше місце. Пані Сиблей є дружиною банкера і матір'ю шести дітей. При цьому держить головство організації Юнайтед Каунсил оф Черч Вімен, яка начислює десять мільйонів членок по усій Америці, приналежних до різних церков і віроісповідань.

Ідею для щорічного вибору Американської Матері дала Сара Деляно Розевелт, мати помершого президента.

Вибилася у летунській індустрії

Найбільша у Америці фабрика летунських моторів Кертис-Райт Корпорейшен іменувала Юлію Скенлен секретаркою корпорації. Це в летунській індустрії перший випадок, що покликано жінку на таке високе і відповідальне становище. Панна Скенлен працює у корпорації від 1928 року.

ню Організацію Жінок з Університетською Освітою, будучи двократно її головою.

Делегатка Великої Британії, Гелен Вілкінсон, заслужилася у робітничому русі, політиці та боротьбі за жіночі права. У цій війні придбала назву "королевою схоронищ" за те, що з посвятою і знанням зорганізувала опіку над лондонським населенням у часі летунських налетів та бомбардувань.

Друга британська делегатка, Флоренс Горсбров, як парламентарна секретарка міністерства здоров'я, перевела в часі війни евакуацію півтора мільйонів (Продовження на Стороні 8-ій)

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий Орган Союзу Українок Америки виходить 1 кожного місяця.

Клявдія Олесницька, головна редакторка.

Меланія Миланович, кореспондентка в англійській мові.

Українські статті й дописи посилають до редакторки, англійські до кореспондентки.

Оголошення, передплати посилають до Централі, 866 Н. 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата в Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі числа 15 центів.

Advertising rates furnished upon application. Business communications, subscriptions, and advertisements are to be sent to the Administration Office, 866 N. 7th St., Philadelphia, 23, Pa.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

ВАКАЦІЇ

Приходять гарячі літні місяці і природа так дошкулуює, що починаємо тратити охоту до всего, опановані одним лиш бажанням відпочинку. І ось трапляється нагода знайти цей тиждень—два відпочинку, вирватися з розпеченого на червону грань міста, налюбуватися природою, подихати здоровим чистим воздухом. Користаємо з цього добра повними пригорщами стараючися забути про цілорічне життя в місті, з його турботами, тягарями та невгодами. Виїжджаючи прирікаємо собі навіть не цікавитися цим, що моглоб нас турбувати. Постановляємо собі забути про війну, не заглядати до газет, не слухати радієвих новин. Одним словом — тікаємо від всего що загрожує нашим нервам, відпочинкові, спокійній думці.

Такої передишки та зміни треба кожній людині для здоров'я її тіла та духа. Але воно не значить, і не сміє значити, що літні місяці — це вже льоний застій у громадському життю і праці, яка мусить завмирати на час поки люди відпочинуть до схочу. Є громадянські справи так пильні, є завдання так великі, що з них не мож зводити ока та про них забувати у ніяку хвилину. Літо, не літо — спека, не спека, а війна на Сході йде з шаленим розгоном. У нутрі краю вакаційні місяці ні в чому не вменчать воєнних зусиль, бо ще великі потреби та жертви перед нами, поки прийде повний і успішний кінець.

Подібне діється й у нашому організаційному і громадянському житті. У організації — ми від літ звикли завіщувати діяльність на цілі два місяці, і аж коли прийшов вересневий холодок, ми поволеньки забиралися зрушувати усе з застою. Коли у організації мала активність та потреби — такі вакації не багаті погіршать її і так слабого стану. При живій активності, розпочатих працях, нових плянах, два місяці організаційного безділля це такий застій, якого опісля і за пів року не надолужити. Ювілей, з'їзд, конвенція, поширювання "Нашого Життя", праця над допомогою нашим рідним в Європі — це справи, яких не мож відложити на кілька місяців, бо за цей час вони так припадуть порохом, що й відгребати буде тяжко.

Але як порадити на це, що люди розїжджаються з міста, через горяч на збори не приходять, чи прямо з фізичного змучення байдужністю до громадських та організаційних справ? Чи не краще оставити їх в спокою та переждати аж осінній холод поверне їм охоту до праці?

На такий люксус літного безділля ні ми, як жіноча організація, ні як українська промада не можемо собі тепер дозволити. Надто пильні перед нами завдання та обовязки. Щоб не припинювати зовсім праці — треба лиш провадіти подбати про це, щоб примістити її до літніх томлячих обставин. Коли на збори, чи виставу у душній галі ніхто не прийде — люди радо вийдуть за місто на пікнік, чи свято улаштоване під голим небом та на свіжому воздуху. І жертвенність не опиниться — на ювілейний, пресовий, чи инчий фонд організації буде нагода придбати гроша — і неодну добру ідею мож буде розголосити, неодного прихильника придбати для доброї, громадянської справи. Пробуймо з кожними сходами іти у таке місце, де можна в одночас було відіхнути кращим воздухом та спочити від задухи мійської вулиці. Членки відділу, у якої хата за містом, чи кусок города — хай пожертвує їх на місце зборів, а зробить добре громадянське діло, бо шерешкодить застоюватися, потрібній і пильній праці.

Побіч спільної організаційної та промадянської праці —

Official Organ of the Ukrainian National Women's League of America, Inc. — Published on the first of every month. 866 North 7th Street, Philadelphia, 23, Pa.

Editor Mrs. Claudia Olesnick, 151 East 81st St., New York City.

Staff Correspondent Miss Mildred Milanowich, 151 Hopkins Ave., Jersey City 6, N. J.

Send articles in Ukrainian to the Editor, in English to the Staff Correspondent.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Жінки в Творах В. Стефаніка

Жінка в творах Стефаніка займає визначне місце, особливо, коли маємо на увазі жінку, як матір.

Відношення автора до своїх персонажів може бути всяке: прихильне, байдуже, або й неприхильне. Залежно від цього, автор так змальовує свої постаті, що читачеві вони подобаються більше або менше, або й зовсім не подобаються. Автор витворює в нас такий настрій, що ми нераз проти своєї волі мусимо зайняти таке чи інше становище супроти

тих, чи інших подій та дієвих осіб. Настрій викликаний у читача є звичайно мірою того, чи автор сам відносився до своїх персонажів прихильно, чи неприхильно.

Колиж іде про постаті в Стефанікових творах, мусимо підкреслити, що Стефанік відносився до своїх героїв звичайно прихильно, в любовю. Особливо, як кажу, треба підкреслити, що до жінки, і то жінки, як матері, відносився Стефанік дуже прихильно, тепло, широко й любовно. Нема майже оповідання, де Стефанік змалював би жінку неприхильно.

Нічого й казати, Стефанік не ідеалізував жінки, не надав їй рис сентиментальності, так само, як і не показав жінки в зовсім лихому навітленні. Зате показав жінку, як незвичайно добру, сердечну, чутливу, повну любові, працьовиту людину, виховницю і матір. Треба думати, що Стефанік дуже любив матір — це ми знаємо і з його біографії — тимто й змалював жінку-матір у своїх творах дуже гарячими красками так, що ота його синівська любов до матері виявляється майже в кожній стрічці, де про жінку-матір мова.

Знаючи, або радше відчуваючи, скільки горя зазнає мати, виховуючи дітей, Стефанік відчув своєю поетичною душею, скільки то любові до дітей мусить бути в бідному материнському серці нашої селянки. Вона здібна нераз до надлюдських просто жертв.

От у "Кленових листках" журба за діти стягає смертельно хвору матір з ліжка, щоб діти не голодували, щоб брудні не ходили. Умираючи, мати наказує найстаршому Семенкові, щоб не давав Катрусю, Марійку й Василька бити мачусі:

— Бо мачуха буде вас бити, від їди відгоняти і білих сорочок не давати"

А знаючи, яка доля жде діточок по її смерті, просить "дедя", щоб любив їх:

— Семенку, абис просив дедя, що мама наказувала, аби вас любив

"У слабім уриванім голосі (Продовження на Стороні 6-ій)

Я НЕ ДЛЯ СЕБЕ ПРОШУ

Колиб я хоч молитись вміла!

Колиб в словах моїх

Була краса і сила,

Щоб почуттям моїм

Правдиві звуки дати.

Колиб могла в молитву

Свою душу влити —

Я-б молитвами воздух заповнила.

Я віднайшлаб престіл Твій

На землі, чи в небі,

Й благалаб: Боже

Зглянься на нас в потребі!

Я не для себе прошу.

Для мого Народу

Дай щастя, долю,

Дай йому свободу,

Держи в опіці, Боже, у тяжкій потребі!

Поможи брату пізнати свого брата

В любові й згоді

Твій закон сповняти,

Поможи другу обняти

Знову друга,

І хай на все щезає

Злоба і наруга,

Дозволь мені, о Боже, дожити цього свята!

Поблагослови творчість народнього ума й пальців діла,

Поблагослови руку, що в потребі

Поміч принести поспіла.

Колиб схилився у борбі нерівній,

Чи в зневірі заломився,

Зроби, о Боже, щоб мій Нарід таки

Зірвав пута і волі добився!

Анна Кулебай-Балаянт
Нью Йорк.

кожна одиниця зокрема може зробити щось хосенного для загальної справи, без великого труду і не нарушуючи вакаційного відпочинку. На примір — у місці, яке вибрали собі на коротші, чи довші вакації, розпитаємо за українськими жінками. З досвіду знаємо, як мож подибати земляків навіть у найбільш несподіваних обставинах! Познакомившись, стараймося приєднати їх на читачок "Нашого Життя", а колиб найшлася більша громадка — підготовмо ґрунт під оснування відділу СВА. Ні не змучимося при такій роботі, ні вакаційного спокою не заколотимо. Противно — не тільки можемо знайти при цьому теж нагоду для товариських взаємин та приємностей. Але перш за все вернемо з вакацій з цим почуттям морального вдоволення, що провели їх так, як на ще дозволяє велика хвиля, у яку нікому не вільно бути себелюбом.

К. О.

Чи є Хосен з Членства в СВА?

(На організаційні теми)

Як знаємо з історії України, наш нарід від давних віків любив працювати спільно у організаціях. Уже в 15. і 16. столітті, хоч під чужою займанщиною, український нарід розвивав велику організаційну діяльність, яка піднесла культуру та освіту широких мас та дала їм духову силу остоятися перед винародовленням.

Зокрема для бездержавного народу організаційне життя є дуже потрібне. Бо за його допомогою такий нарід може розвиватися та досягти цього, що деінде своїм горожанам дає держава. Ми бачили на прикладі галицьких Українців, скільки до цієї війни вони могли досягти у ділянці свого національного розвитку, хоч під тяжкою рукою окупанта. А усе завдяки зорганізованому рухові, у якому жіноцтво грало таку почесну роль.

Наша еміграція у Америці теж не могла обійтися без організації, і колиб не вони — булаб розпмилася у чужому морі, не оставивши сліду по собі. Спершу повставали тут у нас церковні та запомогові організації, а з розростом громадянського життя та національних потреб також політичні та ідеологічні.

Союз Українок Америки — це ідеологічна організація. Повстав він, щоб дати українській жінці у Америці це, чого вона не могла найти у інших організаціях: нагоду та пригожі обставини для освітньої, культурної та політичної праці. В 1925. році делегатка Союзу Українок Галичини Ганна Чикаленко приїхала у Америку та розбудила серед нашого тут жіноцтва потребу такої організації, яка у Галичині вже притягнула була до себе тисячі українських жінок.

У 1925. році, саме 20 літ цьому, існувала серед нас сама лиш ідея та гурток захоплених нею піонерок. Сьогодні ми маємо за собою вже чималий пройдений шлях, з гарними хосенними слідами на національній свідомості, освіті, культурі та характері української жінки в Америці.

Двадцять літ цьому, коли творився СВА, наші жінки в Америці мали по найбільшій часті лише початкову освіту, набуту у Старому Краю. Приїхавши тут бралися чимокорше за працю — і то по найбільшій часті тяжку, а малоплатну. Закладали теж родину, ставали матерями і господинями, то й не було часу дбати про свій особистий розвій. Але потребу такого розвитку вони відчували, бо вона вроджена кож-

ній людині. І відчували її тим сильніше, що найшлися у цивілізованому американському середовищі і бачили кругом себе, як високого розвитку досягла жінка в Америці.

І почалася організаційна праця українського жіноцтва в Америці. Спершу дрібна, незамітна, бо й освіченого проводу було мало, а на кожному кроці треба теж було боротися з упередженнями, пересудами, чи просто людською злобою. Та крок за кроком жінки всетаки ішли вперед. Уже й збори самі перепроводжують, підприємства улажують, мистецькі вистави організують, реферати виставляють. Щораз більше жінок забирає голос у справах наших громад, пише до газет, вибивається на провідні місця у різних акціях. А усе завдяки цьому, що у СВА перейшли вони школу, яка усвідомила їх про завдання жінки серед свого громадянства.

До цієї війни багато духового корму для української жінки достарчали наші посестри зі Старого Краю. Приходили тут жіночі журнали, реферати, книжки, які ознайомили українську жінку в Америці з культурою та минувиною України, а навіть давали їй цінні вказівки, як радити собі у Новому Світі. Тепер Рідний Край замовк, але ці самі потреби української жінки в Америці далі існують, а навіть нові тірибувають. І у цьому місці приходить черга на Союз Українок Америки та Канади, щоб гідно провадити наше жіноцтво до цих завдань, які воно перед собою має. Коли візьмемо з одної сторони провід організації, який вмilo і чесно веде членок до ціли, а з другої сторони українське жіноцтво Америки та тут роджену молодь, які за цим проводом слідує — то придбаємо для нашого американсько-українського життя лави суспільних робітниць, яких так дуже потребуємо на кожному кроці.

Але не лиш для суспільности є великий хосен з цього, що існує така організація, як Союз Українок Америки. Членка, одиниця має нагоду придбати у такій ідеологічній організації як СВА для себе самої такі цінности, яких не купить за жадні гроші. А саме вона має нагоду виробити свій характер у національних та особистих справах. Кажучи инчими словами, у організації вчиться вона ідейности, патріотизму, незмінности поглядів та відваги отверти і характерно боронити цього, в що вірує. Це в на-

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ СВА

Осінні пляни праці:

В іншому місці цього числа "Нашого Життя" подаємо квестіонар, який просимо секретарок вислати негайно до Централі. В питанні першій, якщо ваш відділ не має зборів через літо, треба виповнити які місяці наприклад: червень, липень і т. д.

Коли відділ не робить ніякої перерви через літо, треба тільки перечеркнути перше питання.

Централа потребує цієї інформації **негайно**, щоб можна знати які пляни праці можна зробити, й обчислити час їх виконання. **Цього літа будуть деякі труднощі виїхати на літний відпочинок.** Урядові власти просять усіх горожан здержатися від подорожування, щоб військо і ранені мали догідний поворот домів і шпиталів. Добре булоб щоб родичі вже тепер поробили заходи вислати старших дітей на фарми, де вони моглиб працювати при зборі з поля. Найкраще вислати їх до Украинців фермерів у вашім стейті, недалеко від дому. Праця на фармах не надто тяжка, вони будуть на свіжому воздуху й мати добру поживу. Це безперечно буде для них краще як сидіти в місті бездільно.

Допомога українським жертвам війни тепер така потрібна, що ледви чи треба ще про те нагадувати. Найновіші листи подають, що в Європі є **чотири і пів мільона** Українців, якими ніхто не займається. **Ім треба допомогти тепер**, а не ждати коли нам буде догідніше. Просимо відділи Союзу Українок Америки зайнятися збіркою одежі у своїх місцевостях. Прямо, хай кожний **уряд відділу СВА скличе надзвичайні збори**, й зараз таки вибере з членок комітет для збірки одежі. Український Допомоговий Комітет, через наші часописи подає ширші інформації де і як доставити зібрану одіж.

Не тратьмо часу, берімся до праці щоб через літо приготувати досить одежі на холодну осінь і зиму для наших братів і сестер що скитаються бездомні по Європі.

Кожний відділ має стати членом Українського Допомогового Комітету, як теж кожна членка СВА. Відділи СВА які мають вже готові на цю ціль гроші, хай їх зараз вишлють до У. Д. Комітету. На днях прийшло до Централі 200 дол. призначених на допомогу українським жертвам війни. Відділи 36 СВА в Шикаго, Ілл., і 42 СВА у Філадельфії дали по 100 дол., які вже Централа передала Українському Допомоговому Комітету.

Ювілейний рік СВА добігає незадовго кінця. Що зробив ваш відділ для своєї організації в цій ювілейній році? Просимо подати вістку про свою працю до Централі СВА.

Адреса голови СВА від 15 червня ц. р. є:

Mrs. V. B. Lototsky, 501 Adams Ave., Scranton, Pa.

Централа СВА.

шій організації вона набирає віри в право українського народу на вільне життя, а відваги боронити цього права у всіх обставинах і перед кожним, хто цему перешкоджує.

Коли іде про особистий характер одиниці — то саме у організації він виставлений на найбільшу пробу. Живучи самим лиш родинним чи товаришким життям людині не так тяжко затаїти свої хиби перед другими. Але в організаційнім життю зараз вийде наверх, як у кого слабкий характер, пуста зарозумілість, мале знання, брехливість, сварливість, чи що инче. Швидко найдеться нагода, щоб такі хиби одиниці стали широковідомими, і вона мусить працювати у цьому напрямі, щоб позбутися їх. А як не зробить цього, то швидко переконається про наслідки: ні для організації не багато зробить, ні сама не досягне вдоволення з праці у гурті. І у цьому лежить для жінки великий особистий хосен з приналежности та праці у організації, бо там є для неї нагода порівнати себе з другими, пі-

ЛИСТ РЕФЕРЕНТКИ ЗВ'ЯЗКІВ ДО САН ФРАНЦИСКО

Згідно з ухвалою Екзекутиви СВА, пані Анна Кмець референтка публичних зв'язків СВА переслала з нагоди конференції у Сан Франціско листа до секретаря стейту Стеттініуса, деканки Вірджинії Гілдерслів, міністрів Ідена та Сунга. На руки пані Кмець наспіли потвердження, що згадані делегати листи одержали. Подаємо зміст листа:

April 30, 1945.

The women of our country have demonstrated during the past years, their very real and deep concern in wars and the outcome to continuing generations.

Our women have seen in World War I, and again during World War II, the tragedies of a world at war. They have seen husbands, fathers and brothers called to

(Продовження на Стороні 8-ій)

знати свої недостачі і хиби, та найти дорогу, як їх направити.

Анна Бодак,
містоголова СВА.

Проф. Микола Чубатий

Картини Минулого України

Козаччина Відроджує Українську Державу 1648

(Картина Сема)

Історія відбудови держави українського народу силою козацької зброї в 17-тій століттю повчає нас про дві правди в житті народів. Перша правда це та, що конечною основою до утримання національної держави є підвищений культурний рівень народу. Друга правда це та, що державу творить кожен народ свідомий своїх стремлень тільки при помочи збройної сили.

На переломі 16-го та 17-го століття під культурними впливами, що приходили зі Західної Європи, український нарід сильно підніс рівень своєї культури, яка через школу та церкву пішла в маси. Про це саме розповідалося в попередній картині Минулого України. Та рівночасно з тим в Україні зростала нова, збройна сила українського народу, його славетне козацтво, що потрапило з поодиноких загонів під організаційним провідом князя Дмитра Вишневецького перемінитися в правильну постійну армію у своїм таборі, званім Запорозькою Січю, на острові Хортиця на Дніпрі.

Чисельно зростало козацтво передовсім через соціальні переміни в житті українського селянства, якого положення погіршалося скоро. В половині 16-го століття на українських та на білоруських землях під Польщею та Литвою уряд і шляхта стали переводити земельні реформи, які позбавляли селянина найкращих частин його землі та накладали на нього важку панщину. З відібраних ґрунтів творили панські та державні фільварки. Одним словом життя українського простолюдина стало невнесиме. З одного боку татари рік-річно нападаючи винищували населення, палили добро українських мас. З другого боку український селянин стає панщизняним хлопцем, що мусів даром працювати на пана.

Обі ці причини заохочували молодь українську покидати землю панщизняного хлопця та переноситися на Січ, на вільне життя „без холопа й без пана”. Життя на Запорозькій Січі серед козаків було повне небезпек з боку татар, а це виробило хоробрість та лицарського духа серед новітніх русичів, що з гордістю пригадували, що вони є нащадками тих русичів, що по Чорному Морю плавали та Царгород штурмували.

Козаки своїми набігами на татарські землі на своїх скорих конях та своїми морськими виправами на чайках стали пострахом татар та турків. Татарські набіги на Україну стали щораз рідшими, а в тим життя в Україні спокійніше. Український народ тому з великими симпатіями відносився до запорожських козаків вважаючи їх за своїх природних оборонців, які дали йому цю охорону, що її не в силі була дати польська держава.

Само життя на Січі було строго демократичне. Панувала там рівність всіх та щира атмосфера побратимства. Влада кошового отамана була велика тільки в часі війни. Натомість в часі мира його влада була слаба. Таке вільне життя рівних лицарів притягло згодом навіть шляхтичів та людей з чужих країв, які вступали в брацтво запорожського лицарства.

Конфлікти з Польщею

В той спосіб без втручання польської державної влади виросла на Україні військова сила, яка для польської держави була навіть корисна, бо задармо боронила її східних границь. Однак Польща тих часів була державою всевлади шляхти, а ця була менше вдоволена повстанням козацтва. По перше масова втеча молодих селян між козаків сильно ударяла по інтересах шляхтичів, які тратили безплатного панщизняного робітника. З другого боку частина козаків, так звані городові козаки, стали поволі творити свої козацькі оселі поза Січю, вважаючи себе за вільних від всяких панщизняних робіт як члени армії, що боронять границь держави.

Становище козаків було на сто відсотків слушне, однак це нічо не помагало, бо по станови польських соймів йшли на руку шляхтичам та приневолювали козаків вертати на панщизняні роботи, а козаці села стали обкладати панщиною. Це довело до ударів інтересів козаків з інтересами шляхти в формі повстань козацьких проти Польщі. Цілий ряд козацьких повстань втопили переважаючі польські сили в потоках крові козаків та українського простолюду, що постійно помагав козакам в часі повстань. В додатку в боротьбі з Польщею не всі козаки йшли солід-

но та не все їх провідники були талановитими вождами. Боева здатність козаків при загальній прихильності українських мас остаточно мусіла вийти побідно, коли на чолі козаків став геніяльний вождь Богдан Хмельницький 1648.

В релігійній боротьбі, що розгорілася в Україні по Берестейській Унії (1596) козаки спершу не брали участі, допер пізніше православним духовним удалося преднати козаків на бік православних, коли провідником козаків став Петро Конашевич Сагайдачний. В той спосіб козацьку військову силу потрапили православні поставити на свої услуги. Це мало значіння, коли український нарід зірвався до боротьби проти Польщі під булавою Богдана Хмельницького.

Повстання України під проводом Богдана Хмельницького

Після останньої невдачі силою позбутися польських панів з України десять років був на позір спокій. На ділі український нарід був духово приготований на нову боротьбу; ждав він тільки приходу талановитого вождя. Він дійсно явився в Україні в особі Богдана Хмельницького.

Б. Хмельницький походив з козацької родини. Покінчивши каледж повернув між Запорозьке Брацтво та вичуваючи бажання народу став підготовляти новий зрив проти Польщі 1648. Від першого дня зриву Хмельницькому щастилося на полі бою. Українське повстання захопило широкі маси населення. Хмельницький відносив одну побіду за другою — над Жовтими Водами, під Курсунем, під Пилявцями. Успіх повстання був надзвичайний. Польська армія в Україні була зовсім знищена, Східна Україна аж по границі Поділля звільнена з під польського та шляхетського панування.

На нещастя для Польщі серед розгару українського повстання, помер король Володислав IV, який мів мати вплив на Хмельницького в напрямі замирення, бо козаки вважали його за свого приятеля. Нововибраний король Іван Казимир розпочав переговори, однак не маючи віри в успіх мирних розмов став готовити велику армію, яка на весні 1649 рушила на Україну, коли переговори розбилися.

Хмельницький зручною стратегією втягнув цілу польську армію з королем в засідку, яких окружили козацькі сили під Зборовом недалеко Тернополя (1649р.). Король був приневолений вклучити Зборівський Мир, який віддав в руки Хмельницького як начальника козацького війська Україну по обох берегах Дніпра. Це був великий успіх Б. Хмельницького, однак не тревалий.

На весні 1649 Хмельницький як побідник та визвольник українського народу вїхав триюмфально до Києва снуючи пляни розбудови України в правдиву державу українського народу а навіть про її поширення теж на Західну Україну. Однак Зборівського Миру корисного для козаків Польща не дотримала та зорганізувавши нову армію рушила проти козаків. На Волині під Берестечком Хмельницький перший раз був побитий. Новий мир став для України далеко менше корисним від попередного. Треба було Хмельницькому готовитися на затяжну війну з Польщею.

Хмельницький став шукати союзників. Найрадше він бажав ужити в боротьбі проти Польщі Молдавію, плянуючи подружжя свого сина Тимоша в дочкою господаря Молдавії. Колиж молдавські пляни розбилися, через несподівану смерть Тимоша на полі бою, Хмельницький видів, що йому нічо не лишається як просити Московщину о опіку над Україною. Московщина скоро погодилася прийняти опіку над Україною на козацькій Раді в Переяславі (1654), однак приречених там постанов самоуправи України Московщина не додержувала від перших днів свого протекторату над Україною.

Не лишалось Б. Хмельницькому нічо інше як шукати союзників України серед дальших держав, зокрема у могутній тоді Швеції, ворога Московщини. Серед тих переговорів зі Швецією та на передодні зірвання з Московщиною помер геніяльний вождь України Богдан Хмельницький (1657. р.). Створена ним українська держава найшлася в дуже непевнім положенні. Запрожували її вороги з усіх сторін: Польща, Татари, тай неясні відносини до Москви, що могли кожної хвилини перемінитися в отвертий конфлікт.

Чоловік планує будучність, а смерть йому гріб копає.

Junior League Section

HEED THE CALL

Mildred
Milanowicz

Millions of our Ukrainian kinsmen now in occupied territories in Europe, who had been working at forced labor and have been freed by the Allies, now find themselves with NO MEANS WHATSOEVER of obtaining the bare necessities for existence.

As their only hope, an appeal has come through the American Red Cross Headquarters in Washington, D. C., to us, Ukrainian Americans, for help to relieve this critical situation.

Our kinsmen need food, medicine, clothes and money.

The clothes you can spare, they can wear.

Before you leave for your well-earned vacation, why don't you pack a bundle (be sure the clothes are clean) and send it to: Unitarian Collection Warehouse, Ukrainian Relief, 31 East 35th Street, New York 6, N. Y.

Or, your simple act of enclosing a money-order or check, in an envelope addressed to United Ukr. American Relief Committee, 847 North Franklin St., Philadelphia 23, Pa., will take very little of your time, but will undoubtedly be the means of saving one or more lives.

The call is very urgent. Won't you answer it now?

UKRAINIAN MUSIC PLAYED AT AMERICAN COMPOSERS' FESTIVAL

The June issue of The Musical Courier carries an extensive account of the Rochester Musical Festival commemorating the founding of the American Composers' Concerts, 20 years ago. These Concerts, with the help of Dr. Howard Hanson, have done much for American music and American composers. This year the festival was lauded as having offered valuable contributions to the treasures of American music, with its performance of both well-known and new works.

"Howard Hanson," said the Courier, "opened the festival with a stirring concert of Eastman School Senior Symphony Orchestra. Very appropriately the concert opened with Quincy Porter's Ukrainian Suite, for string orchestra a work played 20 years ago on the first of these American Composers' concerts. It was performed with excellent expression."

Its composer, Quincy Porter, born in New Haven, Conn., is the well-known teacher and conductor and is a director of the League of Composers and International Society for Contemporary Musicians.

JERSEY CITY COMPLETES SUA JUBILEE PLANS

Although the party held on Sunday, June 17th, by the Ukrainian American Democratic Club, of Jersey City, N. J., Br. 22 of the SUA, celebrated a triple occasion, one marking the end of the current season, the ladies of this club have not ended their activities with the summer season.

PREDICTS POPULARITY OF UKRAINIAN MUSIC

Mr. Roman Prydatkevych, well-known Ukrainian violinist, conductor and composer, has returned to New York, having completed a 32 weeks tour of U. S. and Canada, as concert master and assistant conductor for the Shubert Company, in a series of traveling productions of Gilbert and Sullivan light operas.

The most interesting aspect of the tour, according to Miss Olga Dmytriw, who divulged the above information, was the extra appearances Mr. Prydatkevych made at private musicales and concerts throughout the country where he was afforded the opportunity to introduce his own and other Ukrainian compositions. As a result, concert masters of several leading symphonic orchestras have requested and gratefully acknowledged receipt of Ukrainian music from Mr. Prydatkevych, who foresees a new popularity for our songs in the immediate future.

Plans for an SUA Jubilee Concert to be held in the fall are completed. The club also has charge of this city's Clothes Collection program, to aid Ukrainian War Victims.

The afore-mentioned party also occasioned the club's celebration of Mrs. Mary Felenchak's 35th wedding anniversary as well as a bon-voyage send-off for Mrs. Anna Nakoneczna, who has left for a sojourn in Miami, Fla. Five dollars, collected at the party, was sent as a donation to the SUA Jubilee Fund.

ARE YOU A SUBSCRIBER OF OUR LIFE?

Helping Uncle Sam Is Fun

Miss Mary Barna

In reply to the several requests received by this page for information on summer club activities in connection with the War Effort, let Miss Mary Barna of Jersey City, tell you of her experiences along these lines.

Miss Barna, slim, pert and red-headed, is a member of the Jersey City Junior Women's Club, an exclusive group meeting in their own beautiful club house on Fairmount Avenue. This club, through its membership with the State Federation of Women's Clubs, is affiliated with the General Federation of Women's Clubs, of which the Ukrainian Women's League, our own SUA, is a member.

It was through her membership in the Junior Women's Club that Mary was first introduced to the harvesting of the farmer's crops to help out in the War Effort. After several excursions into the country, she decided that the fun was worth sharing with others and this year made arrangements for her church Sodality (Blessed Virgin Mary Sodality of SS. Peter and Paul Ukrainian Catholic Church) to be on call for harvesting crops.

Mary's enthusiasm is contagious and it is necessary only to observe her obvious enjoyment and content in her work to feel that you too would like to join in.

"It is a very simple matter to arrange these trips," said Mary. "Just phone or call at the office of the Director of Recreation Department of the Civilian Defense Committee of your district. Since the need for crop-pickers is serious and urgent, every offer of help is appreciated. As soon as a date is decided upon, (we usually picked a Sunday), the director gets in touch with the State Agricultural Committee. They in

turn, let you know where to go on that date, this depending on such factors as nearness to your city, weather and kind of crop ready to harvest.

"The first time we went, we traveled by train, after that, we hired our own bus. We took along comfortable clothes and our lunches. The farmers usually met us at the station, with a truck or station-wagon, depending on the number in the party. We were brought to a barn, where we changed into our work clothes and then were instructed in the art of picking beans, or peaches or whatever it was, we were to pick. You would be surprised to see how the poise of the most efficient office-worker can dissolve in gales of laughter at her clumsiness in farm-work. It LOOKS simple.

Every one is slow at first, but with joking and singing, the pace quickens especially when wages are mentioned. You see, you are paid according to the amount of work produced. Amateurs like us made only enough to cover expenses and that was good enough for us. We had a wonderful time in the bargain. The fact that we suffered one or two inconveniences only added to the illusion that we were soldiering in a way. It is true that for the next few days, we walked around with numerous aches and pains in unexpected places, but for all that we also walked in the rosy glow that follows a good deed well done. Some of the girls confessed that they like the feel of tiny invisible wings sprouting from their shoulders, or the little halos glowing around their heads. I don't blame them. It is a good feeling, when you know you are really helping out in an emergency."

Mary suggested that mixed groups would be fun. Girls and boys in the same group should make the work fly with their rivalry. Daughters could make their mothers prove their long-time boasts of "working like lightning, when I was a girl on the farm in the old country."

The general crop-harvesting season will last till October, so Miss Barna suggests that dates be made now for any trips planned.

For alternate activities, Miss Barna's own schedule of weekly activities should prove a good source of inspiration to any young Ukrainian-American girls seeking to serve their country and their people.

(Continued on Page 8)

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ВІДДІЛ 8 С.У.А.

Бронкс, Н. Й.

Дня 17 березня ц. р. відділ 8 С.У.А. в Бронкс уладив Запустний вечорок, на який запрошено п. Олену Лотоцьку, голову С.У.А. на головну бесідницю.

Пані Аполонія Дзюма, голова 8 відділу відкрила свято, а пані Ева Корпало проводила вечором. Парох о. Химій сказав молитву у промовив прихильно про працю жіноцтва згуртованого в С.У.А. З черги покликано до слова паню Марію Дідоху, організаторку 8 відділу, яка переказала коротко про життя відділу тяжкі початки в його заснуванні.

Промова пані Лотоцької була на тему: "Історія праці українського жіноцтва в Ріднім Краю й Америці". Головну увагу звернула бесідниця на працю Союзу Українок в Галичині, який дав почин для Союзу Українок в Америці й Канаді, нашій праці тут за океаном і завдання, які ще є перед нами.

Пані Корпало покликала до слова ще кількох гостей та членок. Як звичайно у нас водиться, переведено збірку, яку призначено на Ювілейний Дар С.У.А. Збіркою занялися пані: Ева Хомів і П. Купчак, а зложили по 5 дол.: Марія Дідох, н. Маюк, Аполонія Дзюма; по 2 дол.: п. Стримковська, Андрушин, Лучка; по 1 дол.: п. Старчук, Турка, о. Химій, п. Павлюк, Ригель, Еваніцька, Дулаш, Салюш, Влох, Заляска, Кріт, Турко, Гайда, Мазур, Броцлов, Мадик, Св'як, Морозович, Крафчук, Яйків, Бобецька, Хомів, Е. Корпало, Форґач, Сус, Гороф, Дуда, Копчак, Іванська. Решта дрібними, разом \$52.25.

Вечерою занялися пані: Бобецька і Ковалишин.

Аполонія Дзюма,
голова 8 від. С.У.А.

АКРОН, ОГАЙО.

В першу річницю смерті бл. п. Катерини Зепко, дня 25 квітня ц. р. Впр. о. Іван Дорогович відправив поминальну Службу Божу, в Ук. Кат. Церкві, в Акрон, Огайо.

Покійна Катерина Зепко була активною членкою 7 відділу С.У.А., делегаткою на конвенцію С.У.А. в 1937 році, щирою прихильницею жіночої преси, доброю й працьовитою громадянкою.

Після Служби Божої люди зійшлися до церковної салі, щоб добрим словом помянути покійну, а при малій гостині зложили жертви на народні цілі в сумі \$72.50, з яких призначено \$10.00 на пресовий фонд "Нашого Життя"

Анастасія Зепко, секр.

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Голова С.У.А. в Жіночій Громаді

Дня 23. мая ц. р. прибула на збори відділу голова С.У.А. пані О. Лотоцька. Збори відкрила предс. К. Пелешок, витаючи паню Лотоцьку короткою промовою. Опісля секр. О. Крафчук відчитала протокол минулих зборів, які виказали живу діяльність товариства, як теж співпрацю з Окружною Радою С.У.А. та Об'єднаним Комітетом Злучених товариств.

Пані Лотоцька забравши голос зясувала у своїй промові цілі С.У.А., покликуючись теж на історичне минуле українського народу, у якому наша жінка виказала свої здібности у громадській праці. Звертала увагу на обов'язок матерей приєднувати своїх доньок для С.У.А., бо лиш у цей спосіб може продовжати працю нашої організації.

Присутні членки Жіночої Громади з увагою вислухали реферату голови С.У.А., прирікаючи собі у цьому ювілейному році придбати для організації якнайбільше число молоді.

К. Пелешок

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІ

Mrs. Sue F. Makohin, Newton Center, Mass. Many thanks for your kind words of encouragement and subscription for "Our Life."

Пані А. Кулебай-Балаянт, Нью Йорк. Давно не мали від Вас вістки, а ждемо на матеріал. Останній Ваш вірш іде у цьому числі.

Пані О. Журибіда, Філадельфія. Радіємо разом з Вами, що в особі пані Еви Дудяк придбали членку для свого відділу, і то таку яка взялася за поширювання "Нашого Життя", між українськими жінками, що живуть далеко на фармах. Це дуже добра ідея шукати до таких жінок дороги та дати їм нагоду через часпис пізнатися зі Союзом Українок та справами жіночого світа.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА ЗА ЧЕРВЕНЬ

Річна вкладка:

Відділ 28 Ньюарк, Н. Дж., 10 дол.
Відділ 30 Клівленд, О., 10 дол.
Відділ 38, Ансонія, Конн., 10 дол.
Відділ 14 Клівленд, О., 10 дол.

Організаційний фонд:

Відділ 30 Клівленд, О., 5 дол.
Відділ 31 Детройт, Міш., 5 дол.
Відділ 38 Ансонія, Конн., 5 дол.

Конвекційний Фонд:

Відділ 1 Нью Йорк, 10 дол.
Відділ 30 Клівленд, О., 10 дол.
Відділ 48 Філадельфія, Па., 10 дол.

Пресовий фонд:

Відділ 38 Ансонія, Конн., 5 дол.

Ювілейний Дар С.У.А.

Відділ 29 Вупсакет, Р. Ай., по 1.00 пані: М. Пасечна, М. Сирота, К. Пуріч, К. Войко, А. Кацюба, М. Глядк, А. Ка-

ЖІНКИ В ТВОРАХ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА

(Продовження зі сторони 2-ої).
вилувалася її душа і потихоньки спадала між діти і цілувала їх по головах

А в оповіданні "Катруся", мати, бачивши, що їй доні вже "виходу не буде", все таки з останнього стягається, щоб ратувати дитину від смерті. Вона просить Бога, щоб дозволив їй хоч половину Катрусиної муки на себе перебрати. Вона радо pomoже їй терпіти, тільки, щоб Катруся здорова була. Останні два леви мати видала та й купила Катрусі цвіти, щоб бодай у цей спосіб улекшити Катрусину муку.

"Катруся презирала їх, лице її слабо усміхалося, а сині, білі, зелені, червоні блиски бликали по обличчю"

В оповіданні "Виводили з села" батьки виряджають сина-одинака в рекрути. Розпука матері не має меж. Вона бе головою до одвірка, бо її одинокий син, що його вона "так тірко пістувала, дула на нього, як на рожу..." покидає її і йде далеко в чужі краї і там десь далеко, "десь аж під сонцем впаде на дорогу та буде валятися".

"—Ще цію ніч переночуй у мене, синку. Я тебе разом з сонцем вірідю і плакати не буду. Переночуй, переночуй, дитинко!"

Але коли таки не було ради й син мусів іти, мати насильно здержує сина:

"—Миколайку, та не йди бо! Та заки ти обернеш си, то пороги в хаті поскрипляють си, то вугли погниють. Мене не застанеш уже і відай сам не прийдеши".

А коли це не помогло, "мама ймилася руками за колесо".

"—Синку, озми мене з собою. А ні, то буду полем бічи поправці та й тебе здогоню.

Тої ночі сиділа на йодвірі стара мама та захриплим голосом заводи́ла:

—Відки тебе візирати, де тебе шукати?!"

Або оце: воєнна завірюха, мати втікає з дітьми, а "куля брїнькнула" тай поцілила маму в груди. Мати вмирає, але перша й остання її думка про діти. Вона вже не може сама їх запровадити туди, де їм безпечніше буде від війни, тому просить старшенького Василька:

"—Васильку, бери-Настю та веди до вуйка; о, туди, стежкою попід ліс, ти знаєш. Але тримай за руку легко, не сіпай, вона маленька; тай не неси, бо ти ще негоден"

рась, А. Гавришенко. РАЗОМ 8 дол.

Відділ 42, Філадельфія, Па., по 1 дол. пані: К. Матковська, Ксеня Прончак, Ева Дудяк. РАЗОМ 3 дол.

Павлина Панамаренно, фін. секр.
Марія Бабяк, насерна.

Та найбільше може вражає нас одне з найкращих оповідань Стефаніка — "Марія"

Скільки душі вложив автор у це оповідання, показує нам власне постать Марії. Автор змалював тут матір так, як може ніякий інший письменник. Душа Марії роздвоїлася. Безгранична любов до синів порушує й найбільш закамяніле серце. З одного боку її материнська любов до дітей, а з другого — любов до батьківщини. Страшений змаг. Коли Марія побачила, що й найменший Дмитро йде на війну ва Україну, прокинулася у неї на хвилину заздрість, що "та Україна забирає її усіх трох синів". Вона

"виймила з рукава ніж і сказала: найменший Дмитро найлишиться, а ні, то закопає зараз у себе ніж".

Скоро одначе отямилась, бо, як

"сказала це, зараз зрозуміла, що перетяла тим ножом світ на двоє: на одній половині лишилася сама, а на другій — сини тікають геть від неї..."

Опам'яталася, бо зрозуміла, що не має права задержувати коло себе своїх дітей тоді, як їх потребує її батьківщина. Любов до рідного краю перемогла. Побачивши наймолодшого сина біля себе, сказала до нього:

—„Бжїм, синку, за ними, а бим їх здогонила.. Я не знала добре, я неввінна, що моя голова здуріла, як тота Україна забирає мені діти..."

Але вона знає, що „тота Україна” потребує її дітей, вона, „тота Україна”, „плаче й голосить за всіма своїми дітьми; хоче, щоби були всі вкупі"

І Марія горда, що видала Україні всіх трох своїх синів. Їй увижається, що „напереді її сини і вона з ними йде на тую Україну".

В цьому оповіданні сказав Стефанік про українську жінку-матір усе, що лиш можна було сказати. Здається, ніхто вже до цього не зможе нічого додати. Ніхто вже не зможе краще змалювати постать української матері, як це зробив Стефанік. Він віддав їй, українській жінці-матері, найвищу честь, яка їй належала. Але й вразом показав Стефанік усім українським матерям приклад, що й навища любов до своїх дітей мусить поступитися перед любовю до батьківщини, яка вимагає, щоб усі її діти „були вкупі" Приклад найкращої жертвенности української жінки-матері:—це Стефанікова „Марія"

Б. Р.

ПРИ КОЖНІЙ НАГОДІ ЖЕРТ-
ВУЙТЕ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД
І ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР С.У.А.

БІЛЯ
ХАТИТА
КУХНІ

ЩОБ У ЗИМІ БУЛО ЩО ІСТИ

Вже від кількох місяців звикаємо обходитися щораз меншою кількістю мяса у кухні. І ніхто не робить нам надії, що швидко покращає. Навпаки: найблищі місяці будуть ще тящі, і аж під зиму збільшиться у краю запас мяса.

Та не на цьому кінець біди! З яриною та овочами у зимі теж буде погано. Пізні морози, а опісля надмірні дощі у східній і центральній частині краю, а посуха на полудні, знищили багато врожаю у садах та городах. До цього недостача цукру, потреба харчевої допомоги Європі та трудності транспорту обкроять на половину доставу пушкових ярин та овочів для цивільного населення. А знаємо, як небагато цих товарів вже тепер мож дістати.

Тому обов'язком — і то патріотичним! — кожної господині є самій старатися заховати на зиму якнайбільше харчів. У літні місяці, коли сезонних овочів та ярин найбільше на ринку, чи у власному городі, треба домашнім способом презервувати усе, що лиш дається. Кожний фунт фасолі, чи кварта овочів — це буде у домашньому господарстві велика пільга на зимові місяці, а безпека перед господарською кризою у краю.

Презервування овочів і ярини

Презервування — це переохолодження ярини, овочів, чи мяса на зиму у слоїках, таким способом, щоб пожива смакувала так, як свіжо зварена. Є два найбільш вживані способи презервування: варення в баняку і варення в слоїках. Перший спосіб добрий для смаження овочів в густому сиропі, як джелів, мармеляд і т. п. Овочі варяться у відкритій посудині, а опісля наповнюється ними слоїки, які мусять бути очищені виваренням в окропі.

Варення в слоїках

Полягає на цьому, що неварені або вчасті варені овочі та ярину пакується у слоїки, заливается явдою, сиропом або соком, замикається щільно та вариться в киплячій воді або парі. Цей спосіб є найбільш вживаний у фабричній продукції пушкових харчів, а у домашнім господарстві теж найбезпечніший.

Поживу в слоїках мож варити на два способи: в гарячій купелі, або в баняку тисненням пари.

До гарячої купелі надається кожний великий баняк зі щільною накривкою та підставкою на дні, так щоб слоїки не стояли на дні, лиш щоб вода могла кружляти довкруги. Вода має покрити слоїки принаймні на один дюйм, але безпечніше, щоб було її ще вище, бо під час киплення не мож підносити накривки та доливати води.

Баняк під тисненням, це спеціальна посудина для презервування, яку мож купити за досить помірковану ціну. Презервувати у ній багато легше і певніше, як у гарячій купелі, бо під тисненням мож дістати значно вищу температуру ніж від киплячої води.

На кожній посудині є звичайно фабричні вказівки, яког тиснення пари вживати для різних кількостей поживи і родів ярини, чи овочів.

Для господинь без досвіду у презервуванні найкраще починати від способу пакування у слоїки підвареної ярини, чи овочів, а не сирі. Вправді продукт стратить дещо на вигляді — зелень, чи краска не буде надто свіжого вигляду у склі — але за це є більша певність, що усі живини на продукті вигинуть і він переховається у доброму стані аж до часу вживання.

Нище подаємо спосіб і час для деяких ярин та овочів. Вибираємо ці, що їх найбільше вживаємо, найдешевші в ціні, чи найлегше їх випекати у власному городі.

Ярини

Фасоля стручкова: Кинути на киплячу солону воду (як при звичайному варенні), і довести до кипіння. Гарячу накладати у слоїки, щільно закрутити накривку і варити в гарячій воді три години. В баняку під тисненням пари десяти фунтах тиснення, або 240 степенів Ф. — 40 минут.

Морква: Молоду моркву добре обмити і варити 5 минут. Тоді почистити, і цілу або краюну в кусні вклати у слоїки та варити в кипятку 90 минут. Під тисненням пари при 10 фунтах або 240 степ. Ф. — 40 минут.

Бураки: Малі, добре обчищені варити 15 минут. Обібрати лущину поки гарячі та вклати у слоїки. До кожного лійнтового слоїка дати одну ложку оцту. Варити у купелі 90 минут — під тисненням як вище — 40 минут.

Горох: Молодий, зелений

вкинути на окріп хай закипить. Опісля в гарячій воді варити три години, під тисненням пари 50 минут.

Помідори: Спарити киплячою водою цілі, здорові помідори, обібрати шкірку та куснями або цілі вклати у слоїки залити гарячим соком, даючи одну чайну ложечку соли до кожної кварта. Варити 35 минут у купелі — 25 мін. під тисненням пари.

На сок з помікорів краяти помідори на кусні, як закиплять, перетерти через сито. Якийнебудь овочевий сок мож консервувати у такій самій спосіб, без цукру. В слоїках варити 5 минут у киплячій воді.

Овочі

До презервування овочів вживаємо сиропу, який цього року буде **рідкий**, або **середній**, з огляду на ошадність у вживанні цукру. На рідкий сироп беремо одну склянку цукру на 2 склянки води, на середній 1 склянку цукру на склянку води. Варити в накритій ринці пять минут.

Яблука: Покраяти сирі на платки, або чвертки, вклати у слоїки і залити киплячим сиропом рідким або середнім, залежно від цього, чи яблука дуже квасні. Час варення в гарячій купелі 20 минут.

Ожини, черниці, малини: Наповнити слоїки, залити киплячим середнім сиропом. Варити в кипятку 20 минут.

Бросквині (пічес) і априкози: Попарити кипятком, злити зимною водою та обібрати. Покраяти на кусні, добуваючи кісточки. Наповнити слоїки та залити сиропом, в яким варилосся кілька розбитих кісток.

Грушки: Без лущини, варити 4 - 8 минут у киплячому сиропі. Пакувати гарячі у слоїки та варити в купелі 20 - 45 минут, залежно від цього, чи рід грушонок м'який, чи твердий.

Сливки: Сирі поколотити голкою накладати у слоїки та залити киплячим сиропом. Варити у купелі 20 минут.

Завваги при вживанні слоїків

Слоїки, вживані для презервування мусять бути старанно вимиті, з добре пристаючими верхами та гумовими кружильцями ("роберами"). Випробувати їх у такій спосіб: наливши води, припасувати гуму, закрутити накривку і перевернути оставивши так кілька хвилин. Як вода не протікає — слоїк мож безпечно вживати.

Якість ярини і овочів

Ярину і овочі вживати у найсвіжішому стані, без втрати вітамінів. Краще, щоб овочі були дещо недоспілі, чим переспілі. Вживати добре обмиті, почищені з лущини, корінців, кісток і т. п.

ПРАКТИЧНІ РАДИ

Попалення залізком на вовняній матерії, коли не надто сильне, мож усунути потираючи злегка місце папером так званим "сенд-пейпер"

Очистити товщ, який зливаємо з мяса, так щоб надався до дальшого вжитку мож у такий спосіб: покраяти одну бараболу на грубі кружляки, вкинути у товщ і підгрівати так довго, поки товщ перестане булькотіти, а бараболя добре зрум'яніється. Тоді перецідити товщ через шматинку і ситко, та вживати до кожної страви, чи печива. Бараболя втягне в себе увесь запах і осад. Товщ з баранини не надається до таких цілей.

Каву на пікніку мож приладити швидко і на більшу кількість осіб у дуже звичайний спосіб. У пороватий шматяний мішочок (з так званого "чиз-кловт") всипати фунт меленої кави, так, щоб заповнив половину мішочка. Вложити каву в горщик з одним гальоном зимної води. Як закіпить відставити з огню і оставити мішок пять минут, час від часу усе мішаючи. Оскільки 15 склянок.

НЕ ВІДБІЛИШ!

Одна дівчина мала гарну білу суконку, якої не могла носити, бо умер хтось у її родині, а звичай у краю наказував вдягати чорну одіж, як знак жалоби, на довгі місяці. Тому пішла до фарбярні і веліла пофарбувати суконку на чорно.

Коли час жалоби минув, дівчині знову заблаглося білої суконки. А не було там, у цьому краю, так легко за кожний рід одіжі, як тут, у нас. Пішла до фарбярні і каже: "Відфарбуй мені цю суконку на біло" — "Не можливо!" — каже фарбяр. — "З білого чорне легко зробити, але чорного не відбілиш!"

Як легко, без застанови, говоримо зле про других, виряджуючи їм кривду, яку годі направити! Недаром кається на українській мові, "очернити" Бо як прийметься така зловна, неправдива поговорка про когось — тяжко її вже стерти. Так, як нелегко чорне зробити назад білим

ШИРІТЬ "НАШЕ ЖИТТЯ"

Накладання у слоїки

Ярину, чи овочі накладати до висоти три четвертини слоїка, решту наповнити водою, або сиропом. Коли овочі великі, чи ярина покраюна на великі кусні, мож накладати вище. Закрутити тїсно накривку, а по зваренні перевернути, щоб вистигли, і щоб випробувати, чи були щільно замкнені.

HELPING UNCLE SAM IS FUN

(Continued from Page 5)

Once a week, Mary serves with the Red Cross Canteen Corps. Having completed a 20-hour Nutrition Course, she has been reporting for duty weekly for almost two years and will shortly be eligible for her second gold service star. Her Canteen Corps unit travels by station-wagon to several permanent military posts in the vicinity and serves refreshments to service-men on guard duty. During the winter months especially, the boys look for the welcome sight of the Red Cross Canteen car.

During the present MIGHTY SEVENTH BOND DRIVE, Miss Barna is assigned to a bond-selling booth. Other war-fund campaigns may find her helping with theatre collections.

Some evenings Mary serves at Service Men's Canteens in the city, while once a month, she is given the opportunity to manage the whole canteen and the personnel.

At present the Canteen Corps is serving on Debarkation Work. Mary has not decided what she will do when she sees a boy she knows among the returning veterans sampling her coffee and doughnuts at debarkation points. Probably burst into tears, she said.

Another phase of Canteen Work involves service at disasters, like fires and wrecks. Usually one is too busy to mind the unpleasantness.

Apropos of her activities in the Junior Women's Club, Miss Barna was pleased with the result of the Ukrainian evening, when the only other Ukrainian member of the Club, Miss Anne Magura, demonstrated the art of making Ukrainian Easter eggs. The members agreed it was the most entertaining evening of the season. The Civic Education program of this group enables them, to study the customs, history and traditions of the various nations of the world and is looking forward to studying Ukraine and its history.

For a change, Miss Barna devotes one day a week to her Sewing Circle, which is comprised of only Ukrainian girls who meet at each other's homes and make, among other things, their own clothes. Miss Barna disclosed that at present she is finishing some Ukrainian cross-stitching work, which prompted her to express the wish that there were some sort of exchange library established for trading or lending these cross-stitch designs they need. They are so hard to find, she said, and she was sure that many Ukrainians would be only too glad to lend them into safe hands.

To round out her week's acti-

ЛИСТ РЕФЕРЕНТКИ ЗВ'ЯЗКІВ ДО САН ФРАНЦИСКО

(Продовження зі сторони 3-ої)

make the supreme sacrifice. In each instance to make a world safe for democracy.

The Ukrainian National Women's League of America, Inc., members of the General Federation of Women's Clubs, have seen the need of giving their all toward aiding War Defense Programs. However, they have recognized that to continue to live in peace they must help redeem all people from evil forces and forever put an end to so-called superior races and totalitarian governments.

To you, we turn in this hour of planning for a United Nations, for consideration of the forty-five million Ukrainians in Great Ukraine, as well as other European lands and Poland, where Ukrainians have been oppressed. We ask you to speak for these people at this great San Francisco Conference.

We are grateful that Soviet Russia has gained a voice for the Ukrainians. However, this voice is being ruled by the same Regime which annihilated seven or more million Ugrainians only fifteen years ago. They will continue to terrorize and enslave the people, under their rule, unless they adhere to Communistic ideals.

An autonomy will not change the destiny of the Ukrainian people, who have not known the meaning of peace and freedom for many centuries.

The Ukrainian National Women's League of America pleads for the proposed Bill of Rights for Stateless People and proposals of guarantees made by the Ukrainian Congress of America as a part of an International Peace Organization.

Your endorsement of our petition for recognition, will help to perpetuate the humane work for which our late President, Franklin D. Roosevelt lived and died.

In prayer we give thanks for the privilege of your presence at this Conference to which we look as the Fashioner of the "Peace" to come.

Respectfully yours,

Annette L. Kmetz,
Public Relations Chair-
man, UNWL. of A. Inc.

Зле ввижається добрим, коли приходиться ще гірше.

(Норвежська прип.)

vity, Mary attends meetings of her Church Sodality and still finds time for dating and for answering her soldier — or should we say marine — mail.

Miss Barna is one of the four daughters of the widowed Mrs. Ksenia Barna, long-time member of J. C. Branch 22 of the SUA.

КВЕСТІОНАР

Відділ в

1) не має зборів через місяці

2) не робить літньої перерви зборів.

секретарка.

ЩОБ РЕЙОНОВІ ПАНЧОХИ НОСИЛИСЯ ЯК "НЕЙЛОН"

Коли з "рейоновими" панчо- хами обходитися так, як слід — вони будуть держатися, на- че "нейлонові" А на кожний випадок краще як шовкові.

Купуючи панчохи перш за все треба вважати, щоб дїбра- ти величину і довжину добру для ноги. Коли панчоха задов- га, закоротка, або не приля- гає до ноги — ношення бога- то від неї не треба сподівати- ся. Купивши панчохи треба ви- прати їх милом і водою, ще поки ми вдягнемо їх уперше. Товарознавці кажуть, що це принайменше подвоїть життя панчохи!

Дві добі — це найкоротший час, у якому панчохи мають сохнути. Навіть як у дотику вони виглядають зовсім сухі — коли вдягнемо їх у корот- кому часі після прання, вони швидко піchnуть дертися. Бо рейонова нитка, з яких виро- блені панчохи, дуже слаба, ко- ли мокра, а добре висушена сильніша за шовк.

Очевидно — прати треба де- лікатно, без тертя і викручу- вання. Видусити кілька разів у милинні і добре виполокати.

Не вистарчає мати слуш- ність у якійсь справі. Треба мати її у такий час, щоб не бу- ло ні за скоро, ні за пізно.

Не говори зле про других, поки не знаєш, чи це правда. А й тоді спитай себе: чому я про це маю говорити?

Світ є повен людей, які го- ворять: "Я сам колись був ди- тиною" Але ніколи не дають на це доказу.

Не дозволяй, щоб захоплен- ня понесло тебе надто далеко, бо може треба буде тобі вер- тати назад.

(Чарлз Снайдер)

Нарікання на злу долю ще нікому її не поправило.

With their brother Harry, they reside at 703 Summit Avenue, Jersey City. Mary, who works days as secretary in a real-estate office, says she would be glad to answer any questions on club activities and hopes that more Uk- rainian girls would join in the fun of being patriotic.

ДЕЛЕГАТКИ НА КОНФЕРЕНЦІЮ В САН ФРАНЦИСКО

(Продовження зі сторони 1-ої) на дітей та матерей з бомбар- дованих місцевостей Англії у безпечні сторони.

Др. Су І-Фанг, одинока жін- ка у хінській делегації є прези- денткою жіночого каледжу в Хінах та членкою хінського конгресу. Університетську осві- ту добула в Америці, на уні- верситеті стейту Мічїген.

Канада вислала до Сан Фран- циско Кору Кесельман, одино- ку жінку, яка з рамени лібе- ральної партії засідає в кана- дійським парламенті. Делегатки Бразилії, Австралії та Доміні- канської Республіки — це теж жінки заслужені у своїх краях на полі наукової, політичної чи суспільної праці.

ДРУКАРСЬКІ ПОХИБКИ

У 6 числі, в статті "За Славу — Чи із Серця та Обов'язку? — у сімнадця- тій з гори стрічки тексту видруковано: лежить надмірний голос похвал. Має бу- ти: надмірний голод похвал.

У восьмій стрічці з кінця статті надру- ковано: національних невільників, а має бути: нацистичних невільників.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARket 1320

Обслуга в день і ночі

MR. & MRS. MIKE SYWULAK

CAFE

Beer - Wine - Liquors
HOT PLATTERS

301 West Berks Street
PHILADELPHIA, PA.

REGent 8370

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUCKY

NOTARY PUBLIC

REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.